

تختی ورزش ۱۴۰۲

آرش عبدی
روزنامه نگار

غلامرضا تختی همچنان محبوبترین اسطوره تاریخ ورزش ایران محسوب می شود. چهره های که در زمان خودش به لحاظ محبوبیت بی رقیب بود و همچنان هم در این زمینه رقیبی ندارد. نکته ای که در خصوص تختی کمتر به آن پرداخته نشده مدال های او در المپیک و مسابقات جهانی است.

تختی در ۳ دوره المپیک مدال کسب کرد که این مدال ها یک طلا و ۲ نقره بودند تا از این حیث هم جزو برترین های ورزش کشور باشد. در خصوص تختی و اینکه او چرا تا این حد مورد اقبال عمومی قرار گرفت نظرات مختلفی مطرح است. برخی اعتقاد دارند در خصوص تختی مبالغه گویی و اغراق هایی صورت گرفته و همین مسأله باعث شد از تختی چهره های فرا انسانی در اذهان مردم ساخته شود اما طرفداران تختی بر این باورند کارها و رفتارهای او را کسی نمی توانست انجام دهد و در آینده هم هیچکس قادر به تکرار آن نیست و اینکه تختی هیچ توجیهی به منافع شخصی خودش نداشت و آنقدر به فکر مردم بود که همه اموال خود را برای کمک به آنها هزینه کرد باعث شد تختی، تختی شود.

اما ابهام دیگر در خصوص غلامرضا تختی؛ اگر او در این دوره و مثلاً در همین سال ۱۴۰۲ زندگی می کرد هم تا این حد به محبوبیت می رسید؟ آن هم در شرایطی که به واسطه فضای مجازی، چهره های مطرح ورزشی به چهره هایی نسبتاً عادی برای مردم تبدیل شده اند.

شاید تختی هم همچون بسیاری از قهرمانان فعلی ورزش کشور صفحه ای در فضای مجازی داشت و گاهی اوقات دلنوشته ای در استوری اینستاگرامش منتشر می کرد.

شاید هم ترجیح می داد خودش را درگیر فضای مجازی نکند اما برای کسی که همیشه تلاش کرده با مردم و برای مردم باشد فضای مجازی می توانست نقش کاتالیزور را در این خصوص ایفا کند.

در روزگاری که هیچ کدام از قهرمانان سابق و فعلی ورزش کشور نمی توانند از همه زندگی شان برای کمک به مردم بگذرند قطعاً تختی می توانست چهره های دست نیافتنی باشد. حالا که ورزشکاران مدام از کمبود جوازیشان می نالند تختی می توانست یک الگو باشد.

او با پیراهن تیم ملی مسابقه می داد و به میدان می رفت فقط برای اینکه دل مردم کشورش را برای لحظه ای شاد کند. وسعت نگاه تختی به مسائل، فراتر از یک انسان معمولی بود. نگاهی که در آن ذره ای ریا و خودشیفتگی وجود نداشت و مصداق این مطلب، نوع زندگی این قهرمان بزرگ است.

حالا که برخی چهره های مطرح ورزش کشور تلاش می کنند خودشان را حداقل در ظاهر شبیه تختی کنند سخت است سره را از ناسره تشخیص داد اما قطعاً هیچ کدام از آنها نمی توانند ذره ای از شخصیت وجودی تختی را تکرار کنند.

تختی دارای شخصیت چند وجهی بود؛ او به گونه ای زندگی کرد که کسی نمی تواند در اخلاق و مرام او ذره ای شک کند و قطعاً اگر در این دوران هم بود چنین انتظاری از تختی می رفت.

مرگ تختی اگر به دلیل خودکشی بوده باشد یا هر چیز دیگری، ذره ای به ارزش های انسانی او خدشه وارد نمی کند؛ چرا که مهم ترین اصلی که تختی به آن وفادار ماند انسان بودن به معنای واقعی بود.

تختی می توانست با کمی خودخواهی سال ها خودش را از هر لحاظ بیمه کند و حتی به بالاترین مناصب ورزشی و حتی سیاسی هم دست پیدا کند اما کاری که او انجام داد پشت کردن به همه این موقعیت ها بود؛ کاری که بعید است هیچ کدام از کسانی که به لحاظ موفقیت های ورزشی در جایگاه تختی قرار گرفتند جرأت و توانایی چنین کاری را داشته باشند.

در هر دوره ای به یکی از ورزشکاران، لقب تختی داده می شود. ای کاش برای این کارها کمی دست و دلماس می لرزید؛ چرا که اگر مدالی هایی که تختی کسب کرد دست نیافتنی شد قطعاً نحوه زندگی او تا ابد دست نیافتنی خواهد ماند و حتی خوشنام ترین چهره های ورزشی هم نمی توانند به گرد پای تختی برسند.

دبیر: تختی خودکشی نکرد

با اینکه خیلی ها حتی دوستان نزدیک جهان پهلوان تختی حرف خودکشی او را پیش می کشند، علیرضا دبیر رئیس فدراسیون کشتی یکی از آنهاست که اعتقادی به این قضیه ندارد. او چندی پیش در گفت و گو با خبرنگار ایرنا در پاسخ به سؤالی در خصوص شایعه کمرنگ شدن نام تختی در دوران مدیریتش گفت: «خدایا من را ببخش که این حرف را می زنم، اما مجبور شدم که بگویم. زمانی که در شورا بودم، مقبره جدید تختی را بازسازی کردم و همچنان مراسم های این جهان پهلوان را برگزار می کنم. کدام کشتی گیر در ایران هست که تختی را دوست نداشته باشد. من هم کشتی گیر بودم و او را دوست دارم.» او با بیان اینکه تختی پدر من را سر کار گذاشت و نان را سر سفره ما آورد

گفت: «برخی دیوانه بازی خود را به نام تختی می نویسند. من با نوع جشن تولد تختی مشکل دارم. آنان به دنبال القای تفکر خود به نام تختی بودند. من کاری کردم که در تولد تختی تمام ایران جشن می گیرند و این در قالب مسابقات تختی است. ما به همراه فرمانداری و سازمان ورزش سالگرد تختی را برگزار می کنیم.» رئیس فدراسیون کشتی با انتقاد از برخی شایعات گفت: «طرف عشق خودکشی است و به تختی نسبت می دهد اما نظر من این است که تختی خودکشی نکرد. مگر می شود یک نفر خودکشی کند و خدا به او اینقدر عزت داده باشد. سؤال این است که چرا فیلم تختی نگرفت؟ چون به دنبال القای خودکشی تختی بود. پدرم همیشه با تختی بود و خاطرات زیادی از او داشت. پدرم بچه راه آهن بود تختی بچه خانی آباد، پدرم عاشق وی و همیشه به دنبال تختی بود. به این شایعات توجه نکنید.»

